

ΠΑΝΔΘΗΝΔΙΑ

ΕΤΟΣ Ε' 31 ΜΑΡ-
ΤΙΟΥ 1905

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Κάποτε ή Ζωή, μητέρα της Ωραιότητας, ως να ήθελε να συγκεντρώση εις μίαν στιγμήν ὅλην τὴν φωτεινὴν τῆς οὐσίας, μᾶς δίδει συνθέσεις, ποῦ ὁμοιάζουν με ἔργα τέχνης. Τόσον εἶναι μεστὰ ἀπὸ σύμβολα, ἀπὸ εἰκόνας, ἀπὸ πλαστικότητας καὶ ἁρμονίας. Αἱ ἡμέραι αὐταὶ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου — ἐνὸς συνεδρίου ὁμοιάζοντος με προσκόνημα — περίξ τῆς ὑψηλῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ἑλληνος Διαδόχου, μᾶς δίδουν μίαν ἀπὸ τὰς ωραίας καὶ πλουσίας αὐτὰς στιγμάς ὅπου σταματᾷ με ὑψηλὴν φιλαρέσκειαν ἡ μεγάλη ζωή.

Μία φωτεινὴ αὐγὴ ἀνοίξεως ἑλληνικῆς, κάτω ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα. Μία αὐγὴ, ἡ ὅποια ἐγνώρισε κάποτε τὸν Περικλέα. Κάτω ἀπὸ τὰ θεῖα σχήματα τῶν ἄλλων μαρμάρων ἓνα μελαγχολικὸν σύντρομμα κορινθιακοῦ κίονος. Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ βήματος ὁ πορφυρογέννητος, ὁ φέρων τὸ ὄνομα, ποῦ ἀντηγεῖ ἀπὸ τὸν μακρυνὸν θρηῖνον τοῦ Βυζαντίου. Καὶ γύρω, ἐπὶ τῆς γλῆς, ποῦ ὑφαίνει, με ἀνεμόνας καὶ κυάμους, τὸν ἴδιον τάπητα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέρασε μίαν φορὰν ἡ πομπὴ τῶν Παναθηναίων, ἓνας λαὸς ἐορτάζων τὴν Ἀνάστασίν του, ἀφυπνιζόμενος πρὸς μίαν νέαν ζωὴν καὶ ἐνθουμούμενος, ἐνῶ ἀναβαίνει τὰς βαθμίδας τῶν Προπυλαίων, ὅτι τὰς ἀνέβη ἄλλην μίαν φορὰν, μακρυνὴν ὡς ὄνειρον. Ἡ σύνθεσις εἶνε ἀληθινὰ ὑπέροχος. Ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἀναζῆ καὶ ἀνασταίνεται μίαν στιγμήν εἰς τὰς ἐντονωτέρας τῆς ἡμέρας, ὡς ὄραμα κατακτῶν τὴν ζωὴν, μέχρι τῶν μακρυνῶν ὀριζόντων τοῦ μέλλοντος. Καὶ ἡ φωνὴ ποῦ ἀντηγεῖ ἀπὸ τὸ λευκὸν βῆμα καὶ ἀπὸ τὸν βράχον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀνατέλλει κάθε αὐγὴν ἓνας πνευματικὸς ἥλιος, ὁμοιάζει με ἀποκάλυψιν. Διότι ἐπάνωθεν τῆς ἀπλώνουν ἱερὰ, ἄτρεμα πτερά, ἡ γλαυξ τῶν Ἀθηναίων καὶ ὁ ἀετὸς τοῦ Βυζαντίου.

Τὰ τέκνα τῶν βαρβάρων, βαπτισμένα εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ ἑλληνισμοῦ, φέρουν τώρα πρὸς τὸν Παρθενῶνα μίαν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Ἐπὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς τὸ πνευματικὸν ἑσρινὸν θέαμα θὰ σφραγίσῃ μίαν σφραγίδα ἀκόμη φωτὸς καὶ ἀγάπης. Τὸ ὄραϊον σύμβολον δὲν θὰ τοὺς διαφύγῃ. Καὶ διὰ χειροκροτήσουν τὸν βασιλικὸν ρήτορα, τὸν βαδίζοντα ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν μαρμάρων, με τὸ ὄνομα τῶν βυζαντινῶν αυτοκρατόρων, τὸ μέλλον νὰ ὑψωθῇ πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ποῦ δεσπόζει ἐνὸς λαοῦ ἀφυπνιζομένου πρὸς τὸ μέλλον, θὰ αἰσθανθοῦν ὅτι χειροκροτοῦν μίαν Ἑλλάδα, ἡ ὅποια δὲν ἀπέθανε. Ἡ Ἑλλὰς αὐτὴ, ἡ ἀναπνεύουσα τὸ πνεῦμα μᾶς νέας ἀνοίξεως, ἡ ἀναβαίνουσα πρὸς τὸ προσκόνημα τῶν θεῶν ὠραιότητων,

ὑπὸ τὰ ψυχρὰ μάρμαρα, θὰ αἰσθανθῆ τὴν φρικίαν τῶν μεγάλων πτερόγων τοῦ καθημαγμένου αἵτου καὶ ἐπευφημοῦσα ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα, ἀρχηγὸν πνευματικῶν ἀγώνων τὸν μέλλοντα βασιλέα τῆς, θὰ αἰσθανθῆ συγχρόνως, ὅτι ἐπευφημεῖ ἓνα Κωνσταντῖνον. Ἡ νεκρὰ ὠραιότης δὲν ἔδωκε ποτὲ ὠραιότερον ἀσπασμὸν πρὸς τὴν ἀνήσυχον καὶ δομητικὴν ζωὴν.

Κανείς δὲν θὰ τὸ ἀρνηθῆ. Εἶνε μία ὑπέροχος ἐμφάνισις ἢ ἐμφάνισις αὐτὴ τοῦ Ἑλληνος Διαδόχου. Τὰ σύμβολα, οἱ θρόνοι καὶ αἱ ἐλπίδες μιᾶς φυλῆς συνέρχονται εἰς τὸν ὠραιότερον χορὸν γύρω του. Οἱ γέροντες, ποῦ ἐδάκρυσαν εἰς τὴν γέννησίν του, αἰσθάνονται μίαν μακρυνήν, ὠραίαν ἠχώ, ἀφυπνιζομένην εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των. Καὶ οἱ νέοι, ὅσοι ἐγεννήθησαν μαζί του, ἐπαναβλέπουν ζωηρότερον τὸ ἀνήσυχον ὄνειρον τῆς γενεᾶς των. Ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ βήματος τοῦ Παρθενῶνος ἢ φυσιογνωμία τοῦ Διαδόχου δεσπόζει πλατύτερα καὶ κραταιότερα, διότι δεσπόζει ὠραιότερα καὶ πνευματικώτερα.

Καὶ εἶνε ἡ στιγμή διὰ τὸ δολογήσει κανείς: Ἡ φύσις καὶ ἡ ζωὴ εὐνόησαν ἰδιαίτερος τὸ εἶδωλον μιᾶς φυλῆς. Εἰς τὸ λίκνον τοῦ Ἑλληνος βασιλόπαιδος ὅπου ἡ Μοῖρα ἐξεφώνησεν ἓνα βαρὺ ὄνομα, ἢ ἑλληνικὴ φύσις ἔφερε μ' εὐμένειαν καὶ σοφίαν τὰ δῶρα τῆς. Ἐπλάσε μὲ τὰς χεῖρας τῆς τὸ ἀρρενωπὸν παράστημα, τὸν κραταῖον κορμὸν, τὴν εὐγενικὴν μορφήν, ἔπλάσε τὸ βασιλικὸν σῶμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐφύσησε μίαν ψυχὴν, ἀδραν, ἔντονον, μεστήν, ἀκρατον, μίαν ψυχὴν βασιλικήν. Ἡ ἀνατροφή τοῦ ἑλληνικοῦ ἀνακτόρου, μίαν ἀνατροφήν τὴν ὁποίαν διευθύνει ἢ εὐστοχία, ἢ ὀξύνοια καὶ στοργὴ ἑνὸς βασιλικοῦ πατρὸς, ὁ ὁποῖος ἔδωκεν εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸ ἔθνος του μίαν βασιλικὴν γενεάν, παραδειγματικὴν μεταξὺ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν τῆς Εὐρώπης, ἤλθε νάρμοισθῆ πρὸς τὸ ἔργον τῆς φύσεως. Καὶ ὁ βασιλόπαις, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου βαρύνει μίαν μεγάλην κληρονομίαν, βαδίζει πρὸς τὸν θρόνον μὲ τὸ στερεὸν καὶ ἀσφαλὲς βῆμα τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι αἰσθάνονται ὅτι τὸ βλέμμα μιᾶς Μοίρας τοὺς ἀκολουθεῖ καὶ τοὺς διευθύνει.

Αἱ βασιλικαὶ ἀρεταὶ δὲν εἶνε ἀτυχῶς πάντοτε προνόμιον τῶν βασιλέων. Ἄλλ' ὅταν ἡ φύσις καὶ ἡ ἀνατροφή ζυμώσουν τὰς βασιλικὰς ψυχὰς μὲ τὴν εὐγενικὴν των οὐσίαν, οἱ θρόνοι ὑψώνονται πρὸς νέον φῶς. Ὁ μέγας καὶ ἐνάρετος αὐτοκράτωρ καὶ φιλόσοφος, ὁ Μάρκος Αὐρήλιος, ὁ συνενώσας εἰς τὴν βασιλικὴν του ψυχὴν τὸ ἀνθος τῶν ἀρετῶν, δι' αὐτὸ παρέδωκεν εἰς τὴν μνήμην τῶν αἰώνων τοὺς διδασκάλους τῆς ἀρετῆς του, ὅλους ὅσοι τὸν ἐδίδαξαν «τὸ καλόηδες καὶ ἀόργητον, τὸ αἰδῆμον καὶ ἀρρενικόν, τὸ θεοσεβὲς καὶ μεταδοτικόν, τὸ μῆτε Πρασιανός, μῆτε Βενετιανός, μῆτε παλμουλάριος ἢ σκουτάριος γενέσθαι καὶ τὸ φερέποναι καὶ ὀλιγοδεὲς καὶ αὐτουργικόν καὶ τὸ ἀπολύπραγμα καὶ τὸ δυσπρόσδεκτον διαβολῆς . . . » Ἀπὸ τοῦ πάππου Οὐήρου καὶ τοῦ προπάππου καὶ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ τροφέως, μέχρι ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ φίλων του, ὁ μέγας αὐτοκράτωρ δὲν ἐλησμόνησε κανένα, ἐξ ὧν ἐδιδάχθη μίαν ἀρετὴν. Δὲν ἤξεύρω ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ διδάσκαλοι τῆς ἀρετῆς τοῦ Ἑλληνος Διαδόχου. Ἐνα μόνον εἶνε ἀναμφίσητον, καὶ τὸ ἀντελήφθησαν ὅσοι ἔτυχε νὰ ἀντικρύσουν πλησιέστερον τὸν ἱστάμενον παρὰ τὸν θρόνον βασιλόπαιδα, ὅτι αἱ ἀρεταὶ του εἶνε ἀρεταὶ βασιλικαί, εἶνε αἱ ἀρεταὶ τῶν ὁποῖων ἐτόνισε τὸν ὑψηλὸν παιᾶνα ἓνας φιλόσοφος Αὐτοκράτωρ

Ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν παράστασιν, μίαν ἐλαφρὰν συνοφρῦσιν ἐπάνω εἰς ἓνα φωτεινὸν πρόσωπον, ἢ ὁποία δημιουργεῖ ἀμέσως, εἰς τὸ πρῶτον ἀντίκρουσμα, τὴν ἐπιβολὴν τῆς βασιλικῆς ἐμφανίσεως, μαντεύεται εὐκόλως ψυχὴ θεληματικὴ,

αὐστηρὰ καὶ δικαία. Καμμία πτυχὴ ἐλαστικότητος, ὑποχωρήσεως ἢ ἀδυναμίας. Καὶ εἶνε γνωστὴ ἢ ἐμφάνισις αὐτὴ τοῦ Ἑλληνος Διαδόχου. Εἶνε κάτι τι τὸ ὁποῖον λέγει: ναὶ καὶ λέγει ὄχι. Τίποτε ἄλλο. Ἄλλ' ὅταν ἡ συνοφρῦσις σβεσθῆ, ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνοιχθοῦν εἰς τὸ φῶς, ὅταν τὸ μείδιμα χυθῆ ὡς λάμψις εἰς τὸ πρόσωπον, ἓνα μείδιμα ἰδιαίτερον, ὄχι ἀπὸ σπασμοδικῆς κινήσιν χειλῶν καὶ ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ κάτι τι ἀφθονον καὶ φωτεινόν, ὡς διάχυσις ψυχῆς, τὸ μείδιμα τῶν εἰλικρινῶν καὶ τῶν γενναίων, τότε, χωρὶς νὰ εἶνε κανείς ψυχολόγος ἢ φυσιογνωμιστής, μαντεύει ὅτι ὑπὸ τὴν αὐστηρότητα ἀγρυπνεῖ ἢ ἀγαθότης, ὑπὸ τὴν θέλησιν ἢ εὐμένεια, ὑπὸ τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιείκεια. Ὑπὸ τὰς δύο αὐτὰς παραστάσεις, τόσον συχνὰ ἐναλλασσομένης, ὡς εἰς ἓνα εὐαίσθητον ζυγὸν ἀντισταθμίζονται διαρκῶς αἱ ἀρεταὶ αἱ βασιλικαὶ πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς ἀνθρωπίνους, ὁ Ἑλλην Διαδόχος ἐξασκεῖ, εἰς ὅσους τὸν ἐγνώρισαν, μίαν διπλὴν ἐπιβολήν, τὴν ἐπιβολὴν τῆς δυνάμεως καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀγάπης. Καὶ κατακτᾷ μὲ διττὸν τρόπον: ὡς βασιλεὺς καὶ ὡς ἄνθρωπος. Εἶνε ἡ στερεωτέρα κατάκτησις τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν.

Ἄλλ' εἶνε μίαν ἐξαιρετικὴν ἀρετὴν ἀκόμη, μίαν ἀρετὴν ἐξόχως βασιλικήν, διὰ τὸν μέλλοντα ἀρχηγὸν λαῶν χριστιανικῶν, τὸν φέροντα τὸ ὄνομα καὶ τὸν κλῆρον τῶν πρῶτων χριστιανῶν αὐτοκρατόρων, μίαν ἀρετὴν τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλλην Διαδόχος ὀφείλει εἰς τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μητέρα, τὴν μεγάλην χριστιανήν: Ἡ Εὐσέβεια. Ὁ βασιλόπαις, ὁ ἀνήκων εἰς μίαν γενεάν σκεπτικιστικὴν καὶ ἄπιστον, ὁ εὐπαιδευθεὶς μὲ τὴν ψυχρὰν παιδείαν τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ, ὁ ἐπιστήμων ὁ τρεφόμενος μὲ τὰ βιβλία, ἀφθονώτερον ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους Ἑλληνας σοφοὺς δὲν εἶνε, δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἓνας ἀσθενικὸς θερησκόληπτος. Ἐχει τὴν εὐσέβειαν τῶν ἀνωτέρων καὶ φωτισμένων φύσεων. Καὶ ἡ εὐσέβεια εἶνε ποιήσις καὶ εἶνε αἶσθημα καὶ εἶνε μίαν μορφήν τῆς θερησκείας τῆς ἀπολύτου Ὁραιότητος. Οἱ θεοὶ ἔχρισαν πάντοτε τοὺς βασιλεῖς καὶ βασιλεὺς σκεπτικιστῆς θάπτεται μίαν ἀσχημον ἀντινομίαν. Περισσότερον ἀκόμη, βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ θερησκευτικώτερος τῶν λαῶν, διότι ὑπῆρξεν ὁ ποιητικώτερος, βασιλεὺς σκεπτικιστῆς δὲν θὰ εἰμποροῦσε νὰ εἶνε βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος. Μίαν ἡμέραν εἶδα τὸν Διάδοχον νὰ κάμνη τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, πρὶν ἐπιβῆ μιᾶς λέμβου καὶ πρὶν ταξειδεῦσθαι. Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν ἤξεύρω πῶς, ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς ἀνεξηγήτου συγκινήσεως ἐνθυμήθη ὅτι ὁ βασιλόπαις ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε μαχόμενος ὑπὲρ τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ Βυζαντίου. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο γεμάτη ἀπὸ μίαν ἱερὰν ποιήσιν.

Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ βήματος, τὸ ὁποῖον ἐστήθη ὑπὸ τὴν δόξαν τοῦ Παρθενῶνος, ὁ Ἑλλην Διαδόχος ἐμφανίζεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς ὑπέροχον ἐμφάνισιν. Ὑψώνει τὸ βασιλικὸν του παράστημα μεταξὺ τῆς Παραδόσεως καὶ τῆς Ζωῆς. Τῆς Παραδόσεως ἢ ὁποία πλημμυρεῖ καὶ καταγαίξει τὴν ζωὴν, τῆς Ζωῆς ἢ ὁποία ὀρμᾷ ἀπὸ τὴν ὠραιότεραν παράδοσιν τοῦ κόσμου πρὸς τοὺς ὀρίζοντας τοῦ μέλλοντος. Ἡ φωνὴ του ἀντηγεῖ ἀνωθεν μαρμάρων καὶ σκιῶν ὡς προσευχὴ καὶ ἡ φωνὴ του ἀντηγεῖ ἀνωθεν ψυχῶν καὶ καρδιῶν, ὡς σάλπισμα πολιτισμοῦ καὶ ἀγώνων. Καὶ μέσα εἰς τὸ λευκὸν φῶς τῆς ὠραίας ἑαρινῆς πρωίας ἢ μαρμαρωμένη γλαυξ ἐνώνει τᾶτρεμα πτερὰ τῆς μὲ τὰς αἱματομένας πτέρυγας τοῦ βυζαντινοῦ αἵτου.

ΑΣΤΡΑ

Από γλυκά αστεράκια
βγήκα ν' αντικρύσω
να τους τραγουδήσω
μέσα απ' τὰ κλαδιά.

« Μαύρα της ματάκια,
δίχτε μου άχτιδες,
θα γενούν έλπίδες
μέσα στην καρδιά.»

ΣΥΝΝΕΦΑ

Κάτω στην γη ή συμφορά
τρογύρω μου άπλωμένη
μέ μαύρο πέπλο σκέπαζε
καρδιά κομματιασμένη.

Στρέφω τὰ μάτια μου ψηλά
και μες τὰ ούρανια φθάνω...
σαν φοβισμένα φεύγανε
τὰ σύννεφα από πάνω.

ΚΥΜΑΤΑ

Κυλάνε μες της θάλασσας τὰ πλάγια
βαθειά, βαθειά, τὰ κύματα και σπάνε
και τους άφρούς τους που μακριά σκορπάνε
τους παίρνω για φαντάσματα λευκά,
που τραγουδούν μονότονα γλυκά,
δπον βοΐζουν κι άξαφνα σαπαίνουν
και χάνονται και σβήνουν κι άλλα βγαίνουν
στα σκοτεινά της θάλασσας παλάτια.

Ω! της ψυχής μου τρομαγμένα μάτια
ποιετικά κι όνειρεμένα κλαίτε!...
Ω! λογισμοί μου μουσικοί μου, άμέτε
σβύστε στο χάος του πελάγου εκεί.
Τὰ παλάτια που στήνουν μουσικοί
και μαγεμένοι στοχασμοί, μα ήμέρα
απ τον ψηλόν άθάνατον αϊθέρα,
όλα συντριμματα, κυλούν κομμάτια.

ΤΑΝΟΣ ΚΕΛΜΑΣ

ΨΥΧΗ

Μιά πεταλούδα όλόλευκη
γυρίζει στο περβόλι.
Μιά κοπελίτσα έβαλε
την δύναμή της όλη
να την συλλάβη άνάλαφρα
κι ή δυο πετούν με χάρη,
ή μα να σώση μα ζωή,
ή άλλη μα να πάρη.

Σ ένα πηγάδι εκεί κοντά
ή πεταλούδα μπαίνει
και μες το βάθος χάνεται
ή άλλη σαστισμένη
μι ένα γλυκό χαμόγελο
προβαίνει... κάνει λάθος
και σκοτωμένη βρίσκεται
στου πηγαδιού το βάθος

Όλη τρομάρα πέταξεν
απ το βαθύ πηγάδι
ή πεταλούδα βιαστική...
— παράδοξο σημάδι
απ τ άγνιασμένα σύμβολα
μιας σφαίρας μαγεμένης —
σαν νάτανε ή όλόλευκη
ψυχή της σκοτωμένης...

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αφ' ότου ένας σοφός Έλλην αυτοκράτωρ, ο Κωνσταντίνος ο Πορφυρογέννητος, είχε την παράδοξον έμπνευσιν να μάς άπαθανάτιση μέσα εις όγκώδες βιβλίον, όλόκληρον την ποιήσιν και την πολύμορφον έθιμοτυπίαν της Βυζαντινης Αύλης, ήμπορεί να ειπη κανείς ότι το βλέμμα του λαού εισεχώρησεν έλευθερον πλέον εις την ζωήν των Ανακτόρων, ζωήν την όποιαν, έπειτα από τους άφελεις χρόνους των αρχαίων βασιλέων, έλευθέρων πατέρων του λαού, περιέβαλε πάντοτε κάποιο μυστήριον.

Η ζωή αυτή πάντοτε έλάκει ζωηρόν το ενδιαφέρον. Υπάρχει εις αυτήν κάτι το όποιον διαφεύγει την εξέτασιν, περικλείεται μέσα εις ένα κλοιόν έθιμοτυπιών, κανονίζεται επί τη βάσει όρισμένων κανόνων, χορδίζεται αναλόγως των διαφόρων περιστάσεων, λειτουργεί υπό όρους διαφεύγοντας την αντίληψιν των πολλών. Ένας στενός κύκλος ανθρώπων, ως εκ της θέσεώς των, ήμπορεί μόνον να εισδή εις τὰ μυστήρια της ζωής αυτής. Ο πολüs κόσμος μένει απ' έξω. Εις τὰ ευρωπαϊκά κράτη, τὰ ανάκτορα δέν χωρίζονται από την πόλιν με τριπλούν τείχος μυστηρίου όπως παραδείγματος χάριν τὰ Ανάκτορα του Αυτοκράτορος της Κίνας. Και μία ευρεία πλατεία όμως ή οποία χωρίζει το παλάτι από τας οικοδομάς γύρω, είναι μία άπόδειξις ότι από την πόλιν των καινών θνητών έως τὰ ανάκτορα υπάρχει κάποια άπόστασις.

Εκείνο όμως γενικώς το όποιον κάμνει την ζωήν των Ανακτόρων περιεργον και έλκυστικήν εις την αντίληψιν των όλίγων, και μυστηριώδη και μυθικήν εις την αντίληψιν των πολλών, είναι ή έθιμοτυπία. Ο Φρειδερίκος ο Μέγας έλεγεν ότι όπως οι ήγεμόνες είναι ο ζυγός του λαού, άπαράλλακτα ή έθιμοτυπία είναι ο ζυγός των ήγεμόνων. Η διαφορά είναι ότι οι λαοί κάποτε τινάσσουν τον ζυγόν των ήγεμόνων. Οι ήγεμόνες δέν θ' άποπειραθούν ποτέ να τινάξουν τον ζυγόν της έθιμοτυπίας. Είναι και αυτή αναπόσπαστος από την βασιλικήν άρχήν.

Εις την αντίληψιν των πολλών αυτή ή έθιμοτυπία προσδίδει εις τον Βασιλέα κάποιον χαρακτήρα υπεράνθρωπον. Αι ιδιότητες του μεγαλώνουν ως να έτέθησαν κάτω από μικροσκόπιον, αι άδυναμίες του περιπλέκονται εις ένα ίστών παραδόσεων, ή αν-

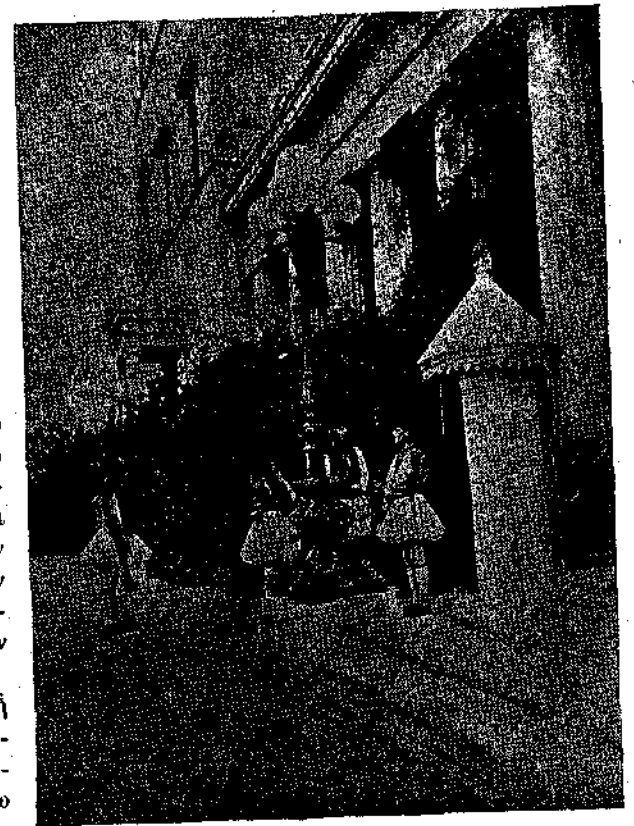
θρωπίνη του φύσις πλέει εις κάποια πελάγη όμίχλης. Ο βασιλεύς δέν είναι άνθρωπος. Είναι κάτι περισσότερο από άνθρωπος, είναι κάτι διαφορετικόν από άνθρωπος, επί τέλους δέν είναι άνθρωπος όπως σεις και έγω.

Ο μακαρίτης Μπαϊρακτάρης διηγείτο χαρακτηριστικώτατον σχετικόν ανέκδοτον. Δύο καλοί φίλοι έπιναν ένα βράδυ εις το ζυθοπωλείον, όταν έξαφνα μία τρομερά φιλονεικία έγεννήθη μεταξύ των.

— Ο Βασιλεύς τρώγει κρεμμύδια.

— Κρεμμύδια;... ο Βασιλεύς;... Δέν είσαι καλά!

Η φιλονεικία κατέληξεν εις συμπλοκήν. Οι δύο άνθρωποι έξεληθόντες από το ζυθοπωλείον, έκτυπήθησαν, έκαλίσθησαν εις το χώμα, και λασπωμένοι και αιμόφυρτοι ώδηγήθησαν πρό του διευθυντού της αστυνομίας. Ο Μπαϊρακτάρης βλέπων την κατάστασιν

Άλλαγή φρουράς των Ανακτόρων.

των, δὲν τοὺς ὑπεδέχθη μὲ τὰ συνήθη ραπίσματα, καὶ ἠθέλησε νὰ μάθῃ πρῶτον τὴν αἰτίαν τῆς συμπλοκῆς. Οἱ δύο ἀντίπαλοι, διακοπόμενοι ἀπὸ τοὺς πόνους τοῦ γρονθοκοπήματος, διηγήθησαν τὴν φιλονεικίαν των. Ὁ διευθυντὴς τῆς αστυνομίας τοὺς ἀπέλυσε, λέγων.

— Θὰ μάθω πρῶτα ἂν τρώῃ ἢ ἂν δὲν τρώῃ ὁ Βασιλεὺς κρεμμύδια, γιὰ νὰ ἰδῶ ποιὸν ἀπὸ τοὺς δύο σας πρέπει νὰ δεῖρω. Τώρα πηγαίνετε.

Ὁ Βασιλεὺς τρώγων ἢ μὴ τρώγων κρεμμύδια ἔσωσε δύο ὑπηκόους του ἀπὸ τὰς παλάμας τοῦ Μπαϊρακάρη. Ἄν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔγιναν οἱ φιλοβασιλικότεροι Ἕλληνες, δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Καὶ εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν ἡ ζωὴ εἶναι κανονισμένη συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐθιμοτυπίας. Ὁ δημοκρατικώτερος Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ὁ περιτρέχων κάποτε τοὺς δρόμους μόνος του, κρατῶν εἰς τὰ χέρια του ἓνα λεπτὸν μαστουνάκι, ὁ παίζων μὲ τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ εἰς τὸ Διονυσιακὸν θέατρον καὶ σκαρφαλώνων ἐνίοτε ἕως τὰς πλέον στενάς καὶ λαβυρινθώδεις συνοικίας τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τὸ Παλάτι εἶναι ὁ βασιλεὺς, ὁ ἄκαμπος, ὁ ἀπαιτητικώτατος εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐθιμοτυπίαν. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ δὲν γίνεται καμία παραχώρησις. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀπλούστερος βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ἔχει βαθυτάτην τὴν συναίσθησιν τῆς δυνάμεως τὴν ὁποῖαν δίδουν εἰς τὴν οὐσίαν οἱ τύποι, τύποι καθιερωθέντες ὑπὸ τῆς σοφίας τῶν νομοθετῶν καὶ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος. Διηγούνται ὅτι κάποτε ἰδιότροπος Ἄγγλος, περιφέρων τὴν ἰδιοτροπίαν του εἰς τὰς πέντε ἡπείρους μὲ τὴν χαριτωμένην ἀφέλειαν τῶν συμπατριωτῶν του, ἐξήτησε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Βασιλέα μὲ τὰ συνήθη ἐνδύματα τοῦ περιπάτου τοῦ ἐμψυχῆς ὁμοῦς ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὑποδέχεται μὲ στολὴν ναυάρχου τοὺς ξένους του φρακοφοροῦντας. Ὁ Ἄγγλος ἀπήντησεν ὅτι μὲ ἐνδύματα περιπάτου παρουσιάσθη καὶ εἰς τὴν Βασιλίαν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος συνεβίβασε τὰ πράγματα. Ὁ ξένος προσῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα μὲ τὸ συνήθες φόρεμά του καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς τὸν κῆπον ὁμοῦς. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ ξένος του ἔκαμαν ἓνα γύρον μαζί, ὁ Ἄγγλος ἔφυγεν ἐνθουσιασμένος, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς δὲν παρέβη τοὺς τύπους.

Ἄλλως τε αὐτὴν τὴν ἰδέαν τῶν τύπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐλαφρῶν ὑποχωρήσεων εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν περιστάσεων, τὴν δίδει αὐτὸ τὸ βαρὺ βουαρικὸν κτίριον τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν βαρῦτητα τοῦ κτιρίου ἠθέλησε νὰ ἐλαφρώσῃ ὁ Βαναρὸς ἀρχιτέκτων, ἀναπτύσσων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ ἀρχαίου τυμπάνου δύο ἐκτεταμένας πτέρυγας. Δὲν τὸ κατόρθωσεν ὁμοῦς, καὶ τὰ Ἀνάκτορα ἔμειναν βαρέως ἐνιδρυμένα εἰς τὴν ἀνωφερῆ πλατείαν, δικαιολογούντα τὸν Ἴταλὸν διπλωμάτην ὁ ὁποῖος ἔγραφεν εὐθύς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Ἀνακτόρων ὅτι «ὅταν αἱ Ἀθῆναι βαρυνθοῦν νὰ χρησιμοποιῶν τὸ κτίριον ὡς ἀνάκτορον, θὰ ἔχουν ἓνα καλὸν στρατῶνα».

Εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον δὲν ἐπῆλθον ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὄθωνος μεταβολαί. Μόνον ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἐκάλεσεν, ἠνοιχθήσαν θύραι. Καὶ αἱ θύραι αὗται ὑψηλαὶ καὶ ἀνετοὶ ἀπέναντι τῶν χαμηλῶν καὶ πλατυτάτων παλαιότερων, ἀποδεικνύουν ὅτι κάποιον πνεῦμα μεγαλειότηρας ἐλευθερίας ἔπνευσεν ἐπάνω ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν.

Διαρρέει λοιπὸν ἐκεῖ μέσα ἡ ζωὴ μιᾶς οἰκογενείας ὀλοκλήρου, καὶ μεγάλης μάλιστα οἰκογενείας, μοιρασμένη μεταξὺ τῆς ἀφελείας καὶ τῆς ἐλευθερίας τὴν ὁποῖαν ἔχει μία οἰκογένεια, καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐθιμοτυπίας τὰς ὁποῖας ἐπιβάλλει ἡ ἀρχή. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος εἶναι ἄνθρωπος τῆς αὐστηρᾶς τάξεως, τὴν ὁποῖαν ἔφερεν ἀπὸ τὴν βορεινὴν φυλὴν του. Ὅλοι αἱ ὄροι εἶναι προσδιωρισμένοι προκαταβολικῶς μὲ ἀκρίβειαν ἀγγλικῶν χρονομέτρων. Ἡ οἰκογένεια ἔχει τὰς ἰδικὰς τῆς ὄρας. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ἀρχῆς ἔχουν τὰς ἰδικὰς των. Ὁ Βασιλεὺς εἶνε ὁ πρῶτος ὑπάλληλος τοῦ κράτους, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν του. Καὶ ἔχει φήμην φιλοστόργου πατρὸς ὁ Γεώργιος, καὶ ὅσοι τὸν γνωρίζουν καλά, ἐνθυμούνται ὅτι τὸν σιδηροῦν ὀργανισμόν του τὸν ἐκλόνισε μόνον ὁ Χάρος, εἰσορμήσας εἰς τὴν Ἀβραμαϊαν οἰκογένειαν καὶ ἀρπάσας ἐν ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα βλαστάρια τῆς. Τότε εἰς τὴν μορφὴν τὴν ἀντανεκλώσαν τὴν υγιείαν καὶ τὴν θαλερότητα, ἐνεφανίσθησαν τὰ πρῶτα σημεῖα τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ κόπου. Ὁ πατέρας ὑψώθη δυνατώτερος ἀπὸ τὸν βασιλέα καὶ ἔδειξε ἀνοικτὴν τὴν πληγὴν ποῦ τοῦ ἀφησεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἀναγνωρίζει ὕψη.

Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῶν

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ — Η ΛΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Ἀθηνῶν εἶναι ἀπλὴ καὶ τακτικὴ, ὡς ζωὴ καλῆς ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας. Ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τὴν σύντομον ναυτικὴν του ζωὴν ἐκληρονομῆσε τὴν ἔξιν νὰ κοιμᾶται ἑνωρὶς καὶ νὰ ἔξυπνᾷ ἑνωρὶς. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Βασιλικῆς Θεάτρου ἐκανονίσθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὥστε τὰ μεσάνυχτα ὁ Βασιλεὺς νὰ δύναται νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Εἰς τὸ πρωῖνόν πρόγευμα γίνεται ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῆς οἰκογενείας, καὶ τὸ πρόγευμα αὐτὸ ἐλαφρὸν καὶ ἀπλούστατον, δὲν ἀκολουθεῖ τίποτε ἄλλο σχεδὸν μέχρι τῆς μεσημβρίας.

Ἐφ' ὅσον οἱ πρίγκηπες ἦσαν νέοι ἀκόμη καὶ ἄγαμοι, ἡ ὀμιλία κατὰ τὰς συγκεντρώσεις αὐτὰς ἐγένετο εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἀγγλικὴν. Ἦδη ὁμοῦς, ὅτε τρεῖς ξένοι πριγκίπισσαι εἰσῆλθαν εἰς τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὀμιλία εἶναι περισσότερον πολυγλωσσος. Ἡ ἑλληνικὴ ἐν τούτοις ἐπικρατεῖ πάντοτε. Οἱ πρίγκηπες, σπουδάζαντες εἰς τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς καὶ Ἕλληνες πλέον, τὴν κατέχουν ὡς μητρικὴν γλῶσσαν. Ἡ βασίλισσα Ὅλγα τὴν ὀμιλεῖ μὲ λεπτότητα καὶ μὲ προσοχὴν, ἐκλέγουσα τὰς λέξεις καὶ ὅταν ἀκόμη ὀμι-

λῆ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς στρατιώτας τῶν νοσοκομείων. Ὁ Βασιλεὺς τὴν μεταχειρίζεται μὲ εὐκολίαν, ἀναμιγνύων τὰ στοιχεῖα, δανειζόμενος παραστατικότητα ἀπὸ τὴν καθαρεύουσαν καὶ ἀπὸ τὴν δημοτικὴν. Ἡ βαρεῖα βορειογερμανικὴ προφορὰ του δὲν τὸν βοηθεῖ εἰς τὴν λεπτὴν ἀρμονίαν τῶν ἑλληνικῶν λέξεων. Ἀλλὰ ὅσοι ὀμίλησαν μαζί του, ὁμολογοῦν ὅτι ποτὲ βαρυνχορδότερον λάφυρα δὲν ἐτόνισε τόσον τὸ ἀπτικὸν πνεῦμα, ὅσον συμβαίνει τοῦτο εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον.

Μετὰ τὸ πρωῖνόν πρόγευμα ἡ οἰκογένεια διασκορπίζεται. Ὁ Βασιλεὺς ἐργάζεται ἐπ' ὀλίγον μόνος του συνήθως. Τὸ εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον τοῦ ἀφαιρεῖ ἀρκετὴν ὥραν. Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τοῦ παραδίδονται εἰς ἐπιμελῶς συγκολλημένα τεμάχια τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαβάσῃ, διὰ νὰ εἶνε ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως. Μέχρις ὅτου ἀκόμη ἔλθῃ ἡ ὄρα τῆς ἐργασίας, ὁ Βασιλεὺς εὐρίσκει τὸν καιρὸν νὰ διαβάσῃ ἐκτὸς τῶν ἐφημερίδων καὶ βιβλία. Μέγας φιλαναγνώστης ἔχει βιβλιοθήκην ἀποτελουμένην ἀπὸ 20,000 τόμους, μεταξὺ τῶν ὁποῖων σπανιόταται καὶ πολύτιμοι ἐκδό-

σεις, σπουδαιότατα ιστορικά συγγράμματα πλουσίως εικονογραφημένα, — μερικά απ' αυτά έχρησάμευσαν πολύ εις τὸ Βασιλικὸν Θέατρον — σειρά πρακτικῶν βιβλίων, τὰ ὅποια μὲ ὄρεξιν διαβάσει ὁ Βασιλεὺς, καὶ τέλος ἑλαφρὰ φιλολογία, «Ἡ ζωὴ τῶν Παρισίων» τοῦ Κλαρετῆ, οἱ νεώτεροι Γάλλοι, τὰ εἰκονογραφημένα ἀγγλικά καὶ ἀμερικανικά περιοδικά, κάθε ἀνάγνωσμα ἀποδεικνύον τὴν καλαισθησίαν καὶ τὸ φιλότεχνον τοῦ ἀναγνώστου. Ἴσως μόνον τὸν Διάδοχον ἔχει ὁ Βασιλεὺς ἀνταγωνιστὴν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς ἀγάπης πρὸς τὰ βιβλία. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος δὲν ἀφίνει βιβλίον στρατιωτικὸν ἢ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἀγοράσῃ, καὶ ἔχει τὴν πληρεστέραν ἴσως συλλογὴν μονογραφιῶν καὶ φυλλαδίων ἀναγομένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν μετέπειτα ἐποχὴν. Οἱ στρατιωτικοὶ οἱ πλησιάζοντες αὐτὸν διατείνονται ὅτι εἶνε ὁ τελειώτερον μορφωμένος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Καὶ μόνον οἱ πολιτικοὶ οἱ ὅποιοι ἔτυχε νὰ συζητήσουν μαζί του, ἔχουν ἀντίρρησην ἰσχυριζόμενοι ὅτι, ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τόσην μελέτην πολιτειολογικὴν, δὲν θὰ εἴχε καιρὸν νὰ διαβάσῃ τόσα στρατιωτικὰ συγγράμματα. Ὁ Διάδοχος ἐπρόφθασε καὶ τὰ συνεβίβασε καὶ τὰ δύο.

Μεταξὺ τῶν δύο ἡ Βασίλισσα, ἀφιερώνει εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τὸν καιρὸν ὁ ὁποῖος τῆς μένει ἀπὸ τὴν πολυποικίλον φιλανθρωπικὴν τῆς ἐνασχόλησιν. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς Βασίλισσας περιορίζονται μᾶλλον εἰς βιβλία θεησκευτικά, ἠθικολογικά καὶ προϊόντα τῆς ρωσικῆς φιλολογίας. Ἡ Βασίλισσα ἐνισχύουσα ἐκδόσεις ἀγγλικῶν μεταφράσεων διηγημάτων διὰ τὰ παιδιά, θὰ ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ κεφάλαιον ἰδιαιτέρον τῆς μελέτης αὐτῆς. Εἰς ὀλίγας γραμμὰς δὲν περιλαμβάνεται ἔργον ἀπὸ πολλοῦ ἀρχίσαν κ' ἐξαικολουθοῦν πάντοτε.

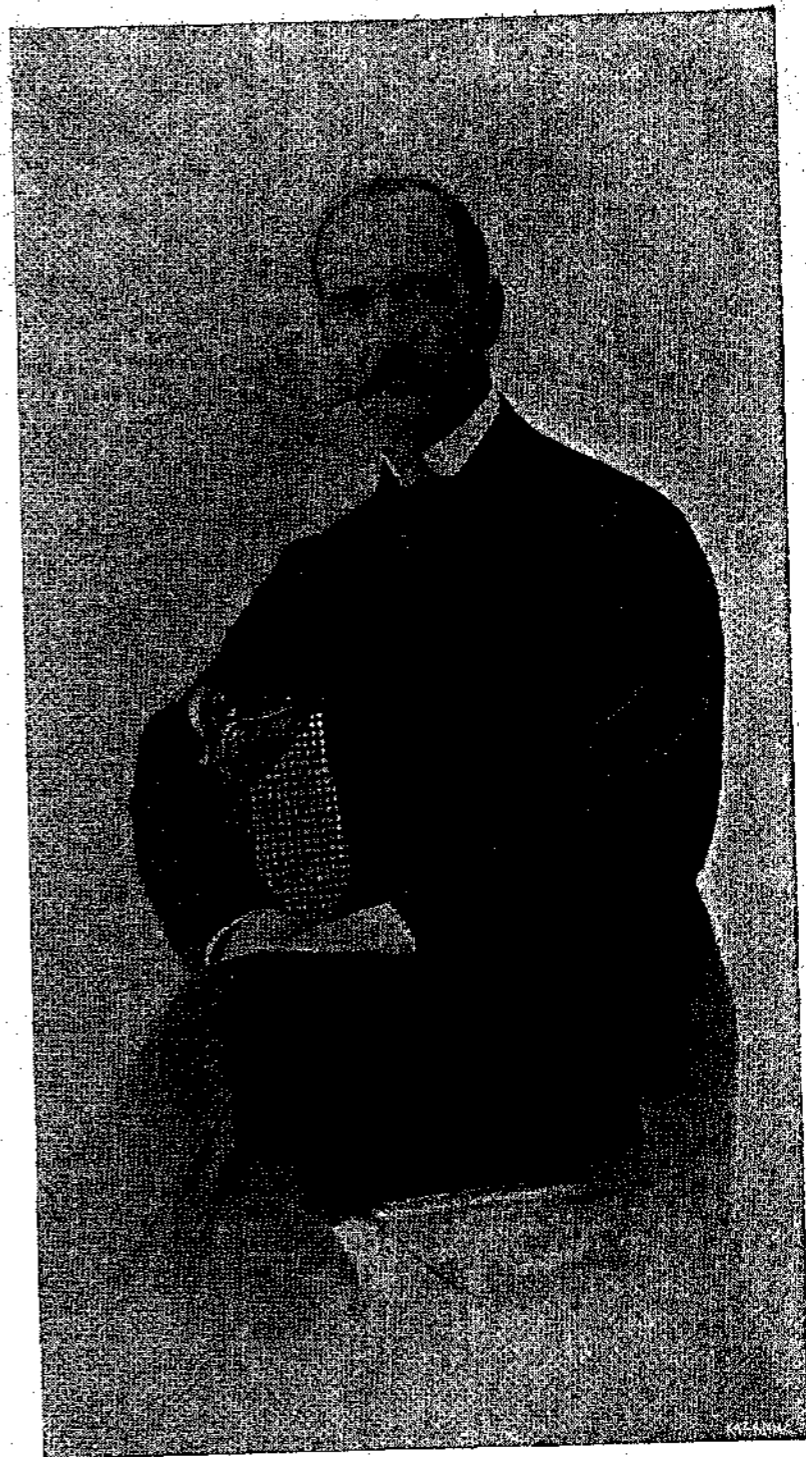
Τὸ ἤρημον Ἀνάκτορον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν τακτικὴν ζωὴν τῆς βασιλικῆς Οἰκογενείας, διακόπτουν αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ἀρχῆς. Ὑπάρχει εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς βασιλικῆς ζωῆς μία σειρά τελετῶν τῆς Αἰλλῆς, ὑποδοχαὶ διπλωματῶν, ἐκτάκτων ἀπεσταλμένων, τῆς προσβείας τῆς Βουλῆς, ἡ ὄρκωμοσία τῶν ὑπουργῶν, αἱ ἑορταὶ τῆς Αἰλλῆς, τὸ χειροφιλημα τῆς Ἰανουαρίου, τὰ μεγάλα γεύματα, αἱ δοξολογαὶ εἰς τὸ βασιλικὸν παρεκκλήσιον, οἱ χοροὶ, αἱ παρουνιάσεις.

Δι' ὅλα αὐτὰ ὑπάρχει τὸ σύνταγμα τῆς αὐλικῆς ἐθιμοτυπίας, μακρυνὸς ἀπόγονος τοῦ παραδόξου βιβλίου τὸ ὁποῖον μᾶς ἀφῆσεν ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, συνδεδεμένον μὲ ὅλην τὴν ἐργασίαν ἢ ὁποῖα ἐγένετο ἔκτοτε, παραληφθεῖσα ἔπειτα ἀπὸ τὰς Αἰλλῆς τῆς Ἀύσεως, διαμορφωθεῖσα ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς αὐτοκράτορας καὶ τοὺς Γάλλους βασιλεῖς ἀπὸ τοῦ Ἑρρίκου τοῦ Δ'.

Τὸ σύνταγμα τῆς αὐλικῆς ἐθιμοτυπίας περιλαμβάνει ὅλας τὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Βασιλεία ἔρχεται εἰς ἐπισήμους σχέσεις πρὸς τοὺς ἐντοπίους καὶ τοὺς ξένους. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος — τὸ εἶπομεν ἤδη — τοὺς τύπους τοῦ ἐννοεῖ ἀναποσπάστους ἀπὸ τὴν οὐσίαν. Τὸν εἶδα κάποτε εἰς τὰ θαυμάσια ἐρεΐκια τοῦ θεάτρον τῆς Ἐπιδαύρου, συνομιλοῦντα μὲ τοὺς χωρικοὺς καὶ κολλῶντα χρυσοῦν νόμισμα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ βιολιτζῆ. Ἦτο ὁ παλαιὸς ποιμὴν λαῶν, τὴν ὄραν ἐκείνην, καὶ τὸ χεῖρ του ἐτάθη μίαν στιγμὴν διὰ νὰ βοηθήσῃ μικρὰν χωριατοπούλαν ν' ἀνέβῃ τὰς ὑψηλὰς βαθμίδας τοῦ μικροῦ θεάτρον. Μετὰ πέντε λεπτά τῆς ὄρας, ὅταν παρετέθη τὸ γεῦμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μουσείου, τὸ ἀξίωμα περιεβλήθη τὴν ἀσθηρότητά του. Εἰς τὴν τράπεζαν ἠπλώθη ἐπιβλητικὴ ἡ ἐθιμοτυπία, καὶ εἰς τὴν θύραν ἐτοποθετήθησαν οἱ αὐλικοὶ θεράποντες. Ἡ μικρὰ ἀσβεστόχριστος αἴθουσα τοῦ Μουσείου, εἰς μίαν στιγμὴν μετεβλήθη εἰς αἴθουσαν Ἀνακτόρων, ὅπως εἰς τὰ ἰαπωνικά παραμύθια.

Διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Βασιλέα ἀντιπροσώπος ξένης δυνάμεως, πρὸς ἐπίδοσιν τῶν διαπιστευτηρίων του, πρέπει νὰ δορισθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἡμέρα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην στέλλονται δύο βασιλικά ἄμαξαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀντιπροσώπου, ἡ μία ἐν «τελετικῇ στολῇ», ὅπως λέγει τὸ πρόγραμμα, μὲ ὑπηρετήν ἐν μεγάλῃ στολῇ, καὶ προωρισμένη διὰ τὸν ἀντιπρόσωπον, ἡ δὲ δευτέρα ἐν μικρᾷ στολῇ, διὰ τὴν ἀκολουθίαν του. Τὸν ἀντιπρόσωπον συνοδεύει ὁ νεώτερος τῶν ὑπαπιστῶν, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι τὸν περιμένουν εἰς τὸ ἄνω ἄκρον τῆς κλίμακος. Ὁ ἀυλάρχης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τὸν παραλαμβάνουν ἀπὸ τὸ μέσον τῆς «αἰθούσης τῶν τροπαίων» καὶ τὸν ὀδηγοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἀγωνιστῶν, ὅπου προστίθεται καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, φέρων τὸ παράσημον τοῦ ἔθνους τοῦ ἀντιπροσώπου, ἐὰν τὸ ἔχῃ.

Ὅταν ὅλοι συγκεντρωθοῦν, ὁ ἀυλάρχης εἰ-

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

δοποιεί τὸν Βασιλέα καὶ εἰσάγει τὸν ξένον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, τῆς ὁποίας δύο φύλλα ἀνοίγονται ταυτοχρόνως ὑπὸ αὐλικῶν θαλαμηπόλων. Ὁ ἀδύλαρχος προπορεύεται τοῦ ἀντιπροσώπου, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὸν Βασιλέα μετὰ τὴν καθιερωμένην φράσιν.

— Αμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ὑμ. Μ. τὸν . . .

Ὁ ὑπουργὸς τότε ὑποχωρεῖ καὶ ὁ ξένος διπλωμάτης πλησιάζων τὸν Βασιλέα ἱστάμενον εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης τοῦ θρόνου, ἐγγιρίζει τὰ διαπιστευτήρια γράμματά του.

Ἡ παρουσίασις εἰς τὴν Βασιλίαν γίνεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς περίπου διατυπώσεις εἰς τὴν Κυανὴν αἴθουσαν, ὑποδέχεται δὲ τὸν ξένον ἡ Κυρία τῆς Τιμῆς εἰς τὴν προηγουμένην αἴθουσαν, καὶ μετὰ τοῦ ἀδύλαρχου καὶ τῶν δύο νεωτέρων ὑπασπιστῶν ὁδηγεῖ αὐτὸν εἰς τὴν Κυανὴν αἴθουσαν, δίου ἱσταται ἡ Βασιλίσα μεταξὺ τῶν κυριῶν τῆς. Ὁ ἀδύλαρχος ἐπαναλαμβάνει τὴν τυπικὴν φράσιν καὶ ἀφίνει τὸν ξένον ἀποσυρόμενος ὀλίγα βήματα.

Ἡ παρουσίασις ξένου ναύαρχου γίνεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς περίπου τύπους, μὲ μικρὰς παραλλαγὰς, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ παρουσίασις τῆς μεγάλης πρεσβείας τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποδίδονται ὅλαι αἱ τιμαὶ τῆς παρουσιάσεως ξένων διπλωματῶν, πλὴν τῆς παρατάξεως τῆς φρουρᾶς τῶν Ἀνακτόρων. Ἡ μεγάλη πρεσβεία τῆς Βουλῆς ἀρκεῖται εἰς τὴν παράταξιν τῆς χωροφυλακῆς, ἀποζημιούται δὲ διὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅστις τοποθετεῖται δεξιᾷ τοῦ Βασιλέως.

Τὰ ἀπλᾶ γεύματα τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας παρουσιάζουν τὴν λιτότητα τὴν ὁποίαν ἔχει γενικῶς ἡ ζωὴ τῶν Ἀνακτόρων τῶν Ἀθηνῶν. Παραθέτω ἔν ἀπὸ τὰ menus συνήθους προγεύματος, τυχαίως ληφθὲν μεταξὺ ἄλλων.

*Hors d'œuvre
Hure de sanglier
Poulets à la Villerot
Chateaubriand-Béarnaise
Pommes de terre fourrées
Asperges primeurs
Gâteau de Paris*

Εἰς τὰ ἐπίσημα γεύματα, ὅλα προσλαμβάνουν ἔκτασιν καὶ τυπικότητα, καὶ τὸ menu διπλασιάζεται. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος περιποιεῖται τοὺς ξένους του. Κυριαὶ καὶ κύριοι εἶναι

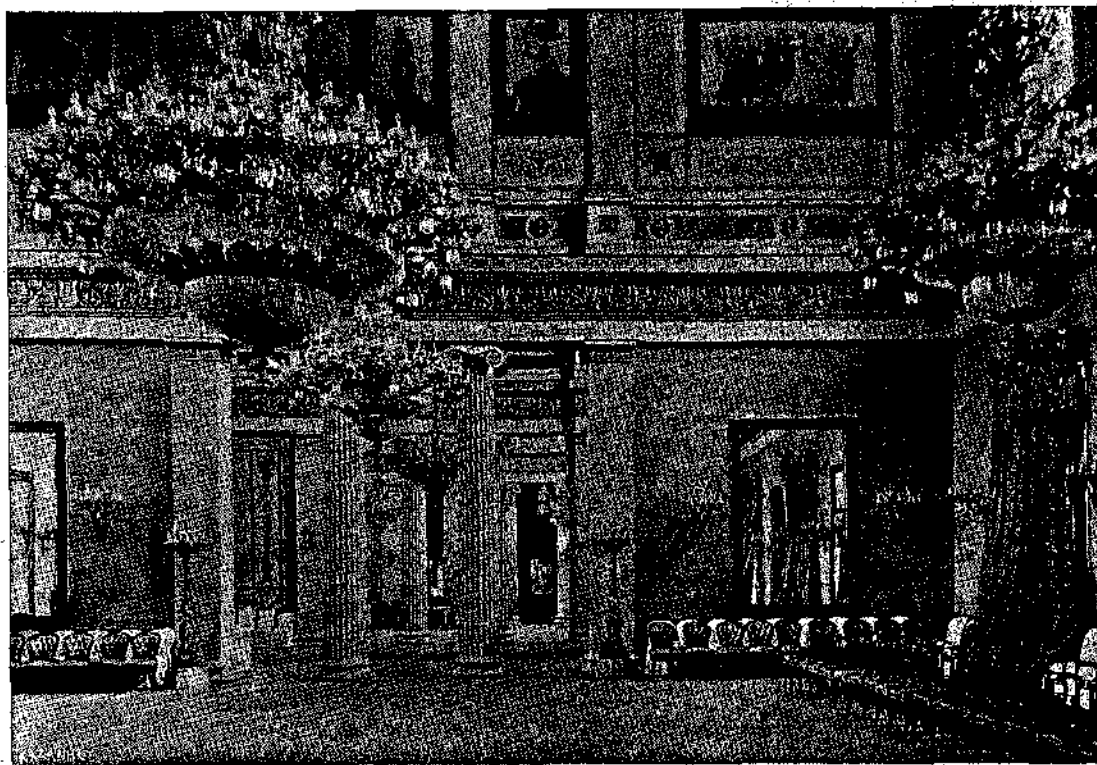
ὑποχρεωμένοι νὰ φέρουν μεγάλην στολὴν, ὅταν δὲ ὅλοι συναθροισθοῦν, ὁ ἀδύλαρχος εἰδοποιεῖ τὸν Βασιλέα, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν προπορευομένων τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τοῦ ἀδύλαρχου, ὃν προηγούνται δύο *fourriers*. Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Βασιλέως ἡ μουσικὴ παίζει τὸν βασιλικὸν ὕμνον, ὁ δὲ Βασιλεὺς διευθύνεται εἰς τὴν τράπεζαν ὅπου τὸν ἀκολουθοῦν οἱ προσκεκλημένοι του, τοῦ ἀδύλαρχου καθημένον ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως.

Τῶν γευμάτων αὐτῶν ἀξίζει νὰ παρατεθῇ ἔδῳ ἓνα menu τυπωμένον τώρα — τῶν συνήθων εἶναι χειρόγραφον — καὶ φέρον πρὸς τὰ ἄνω χροῦσθ' ἔκτυπον, τὸ στέμμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ ἀπλᾶ εἶναι λευκὸν ἔκτυπον.

*Consommé
Synagride au Sauterne
Filet de bœuf à la Parisienne
Tombale de volaille à la Financière
Chaud-froid de Mauviettes en Belle-Vue
Sorbets d'Ananas au Champagne
Dinde truffée, rôtie
Salade de laitues du Potager
Fonds d'Artichauts-Lyonnaise
Mousse à l'Orange
Pailles au Parmesan
Fruits et dessert*

Εἰς τοὺς μεγάλους χοροὺς εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ ἡ μεγάλη στολὴ καὶ ἡ πολυτελής ἐνδυμασία διὰ τὰς κυρίας. Οἱ διπλωμάται μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, ὁδηγοῦνται ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν Κυριῶν τῆς Τιμῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, ἔχοντες οἱ μὲν κύριοι ὀπίσω τῶν τῶν θρόνον, αἱ δὲ κυριαὶ τὰ παράθυρα. Ὅταν εἰσέλθουν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλίσσης, ἀρχεται ὁ λεγόμενος κύκλος, μετὰ τοῦτο δὲ προπορευομένων τῶν ὑπασπιστῶν ἀνὰ δύο καὶ τοῦ ἀρχηγῶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου, παρακολουθούμενου ὑπὸ τοῦ ἀδύλαρχου, οἱ Βασιλεῖς, παρακολουθούμενοι ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μετὰ τῆς Κυρίας τοῦ προΐσταμένου τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, ἔάν δὲ τοιαύτη δὲν ὑπάρχη, μετὰ τῆς Μεγάλης Κυρίας, καὶ οὕτω καθέξης, εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, παιανίζουσης τῆς μουσικῆς τὸν βασιλικὸν ὕμνον.

Γραφικότερα καὶ περισσότερον παρουσιάζουσα τὸ ἐθνικὸν χρῶμα, εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ — Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

χειροφιλήματος τῆς 1 Ἰανουαρίου, ὅτε ἡ Βασιλίσα καὶ αἱ Πριγκίπισσαι φέρουν τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα. Μετὰ τὴν τελετὴν τῆς Μητροπόλεως, παρουσιάζεται πρῶτον τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα, τοῦ ὁποῖου ὁ ἀρχαιότερος πλησιάζει πρῶτος τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος καὶ ἐκφράζει τὰς εὐχὰς του διὰ τὸ νέον ἔτος. Προσφωνήσεις δὲν γίνονται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἀγαπᾷ τοὺς λόγους. Μετὰ ἔν τέταρτον ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν διπλωματῶν, οἱ Βασιλεῖς ἀνέρχονται εἰς τὸν θρόνον καὶ ἀρχίζει τὸ χειροφιλήμα.

Πλὴν τῶν περιστάσεων αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι τὰς ὁποίας βεβαίως δὲν δύναται προκαταβολικῶς νὰ προβλέψῃ τὸ ἔθιμοτυπικὸν τῆς Αἰθῆς. Δι' αὐτὰς ὁ ἀδύλαρχος συνεννοεῖται ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ Βασιλέως, κανονίζων τὸ πρόγραμμα. Καὶ τὸ πρόγραμμα κανονίζεται πάντοτε τέλειον. Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας Μοντολὸν εἶχεν εἰπῆ ὅτι ἡ αὐλικὴ ἔθιμοτυπία τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τόσοτελὴς ὡργανωμένη, ὥστε εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν τὸ πρωτόκολλον δὲν γεννᾷ ποτὲ ἀπορίας καὶ ἀμφιβολίας.

Ἄλλως τε τὰ γεύματα καὶ οἱ χοροὶ προσ-

διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μόλις ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸ καλοκαιρινὸν του ταξείδιον. Δύο γεύματα καθ' ἑβδομάδα εἶναι ἀπαραίτητα, τὸ μὲν εἰς τὰς Πρεσβείας, προσκαλουμένως διαδοχικῶς καὶ καθ' ἱεραρχικὴν τάξιν, τὸ δὲ εἰς τοὺς Ἕλληνας. Εἰς τὰ γεύματα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς προσδιορίζει πῶς θὰ μεταβοῦν οἱ προσκεκλημένοι του, ἂν ἔν στολῇ ἢ μὲ φράκον. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, οἱ ὑπασπισταὶ φέρουν δευτέραν στολὴν, ὁ δὲ ἀδύλαρχος καὶ οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι φράκον, λευκοὺς λαιμοδέτας καὶ παράσημα. Ἐάν τὸ γεῦμα δίδεται εἰς τὸ προσωπικὸν πρεσβείας, ὁ μὲν πρέσβυς κάθηται πλησίον τῆς Βασιλίσσης, ἡ δὲ πρέσβυρα πλησίον τοῦ Βασιλέως. Ἐάν δὲ τὸ γεῦμα δίδεται πρὸς Ἕλληνας, ὁ ἀρχαιότερος κάθηται πλησίον τοῦ Βασιλέως. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις οἱ προσκεκλημένοι ὁδηγοῦνται διὰ τῆς κλίμακος τῆς Βασιλίσσης, ὁ δὲ θυρωρὸς ἱσταται εἰς τὴν θύραν μετὰ τὴν μεγάλην του στολὴν καὶ τὴν ῥάβδον του.

Εἰς τὰ καθημερινὰ γεύματα οἱ αὐτικοὶ τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ παρίστανται. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρόγευμα αἱ κυριαὶ προσέρ-

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ - *Plan eines Corpus der griechischen Urkunden des Mittelalters und der neueren Zeit (Bestimmt zur Vorlage bei der zweiten allgemeinen Sitzung der Association internationale des Académies, London 1904)*. *En Moréon 1903 (Verlag der K. B. Akademie der Wissenschaften, S. 40v. n. 144.*

Οί περί την μεσοχρόνιον και νεωτέραν ήμών ιστορίαν και φιλολογίαν ασχολούμενοι από πολλού ήδη ζωηρότατα συνησθάνοντο την ελληνικάν ενος πλήρους συντάγματος, ενος Corpus, περιλαμβάνοντος κριτικώς εκδομένα πάντα τα μέχρις ήμών διασωθέντα χρυσόβουλλα των Βυζαντινών αυτοκρατορικών, τα αργυρόβουλλα των δεσποτών, τα σγιλλια και άλλα έγγραφα των πατριαρχών, τα κοινοτικά, μοναστηριακά, νοταριακά και άλλα επισημαία χαρακτηρισμοί ελληνικά γραμματα των μέσων αίωνων και των νεωτέρων χρόνων. Είς την πλήρωσιν της ανάγκης αυτής αποβλέπουσα ή Βαυαρική Ακαδημία των Επιστημών υπέβυλε κατά τον Ιούνιον του 1900 σχέδιον εκδόσεως ενος τουούτου συντάγματος εις την Association internationale des Académies, ή οποία κατά την πρώτην αυτής σύνοδον, εν Παρισίοις το Πάσχα του 1901, απέδεχθη το ύποβληθέν σχέδιον και ανέθεσε την επεξεργασίαν αυτού εις τον κ. *Krumbacher* και τον εν Βιέννη καθηγητήν κ. *Jireček*.

Υπό την άμεσον επιστάσιαν των δύο τούτων σοφών βυζαντιολόγων ό κ. Paul Mark, βοηθός του κ. *Krumbacher*, συνέταξε τον περι ού πρόκειται κατάλογον, εις τον όποιον αναγράφονται τά γνωστά εις αυτούς εκδομένα εις ιδιαιτέρας συλλογάς μονογραφίας, περιοδικά και εφημερίδας επίσημα ελληνικά γραμματα καθώς και τ' ανέκδοτα εξαποκείμενα εις διαφόρους βιβλιοθήκας και αρχεία της Ειρώπης και Ανατολής. Επίσης δε αναγράφονται οι πραγματευθέντες περι ελληνικών εγγράφων, και οι διορθώσαντες και μεταφράσαντες ταιαύτα.

Είς το σχεδιαζόμενον corpus θά συμπεριληφθώσιν, εξαίρεσει των ιδιωτικών επιστολών και των βασιλικών νομικών νεαρών, πάντα τά μέχρι της Αλώσεως Ελληνικά έγγραφα, κατ' έκλογήν δε και των μέχρι της Επαναστάσεως χρόνων. Ακόμη δε και κίβδηλα έξ εκείνων των όποιων ή παραγράψις είναι παλαιά, ενδιαφέρουσα και διδακτική. Το όλον σύνταγμα

θά ύποδιαιρηται εις 8 γεωγραφικά τμήματα και θ' απαρτισθή, ως ύπολογίζεται, εκ 18 περίπου τόμων. Είναι δε τα γεωγραφικά αυτά τμήματα τά εξής :

- 1) Κωνσταντινούπολις και ή περίξ χώρα. Περί τους 4 ή 5 τόμους.
- 2) Μικρά Ασία μετά των παρακειμένων νήσων. Περίπου 3 τόμοι.
- 3) Συρία, Κύπρος, Παλαιστίνη, Σιναϊκή χερσόνησος, Αίγυπτος. Τόμοι 2.
- 4) Θεσσαλία, Ήπειρος, Ιόνιοι νήσοι. Τόμος 1.
- 5) Έλλάς μετά των εις αυτήν ύπαγομένων νήσων και της Κρήτης. Τόμοι 2.
- 6) Ιταλία.
 - α') Σικελία β') κάτω Ιταλία γ) μέση και άνω Ιταλία (Ρώμη, Πίσα, Φλωρεντία, Γενοουα, Βενετία) μετ' έγγραφων εκ της Μεσημβρινής Γαλλίας και της Ισπανίας. Τόμος 1.
 - 7) Θράκη και Μακεδονία (εξαίρεσει του Αγίου Όρους) και εν παραρτήματι έγγραφα εκ Καννάσου, Ρωσσίας, Ρουμανίας, Ούγγαρίας, Βουλγαρίας, Σερβίας, Ραγούσης. Τόμος 1.
 - 8) Αθως.

Έννοείται ότι αι δαπάναι μιάς ταιαύτης εκδόσεως είναι μεγάλαι, και άκριβώς εις τούτο προσκρούει ή πραγματώσις του σημαντικώτατου αυτού διά την ελληνικήν επιστήμην επι χειρήματος. Πρός παρασκευήν μόνον του έργου ύπελογίσθη δαπάνη έννεήκοντα χιλιάδων μάρκων. Καί εις το ποσόν αυτό πρόπει να προστεθώσι τά ούχι βεβαίως όλιγώτερα έξοδα του χάρτου και τά τυπωτικά, και δή εξαίρουμένων των Αγιορειτικών εγγράφων, τά όποια εκ του κληροδοτήματος του Πορφυρίου Ούσπένσκη, θ' αναλάβη ή Ακαδημία της Πετροου πόλεως.

Κατά την τετάρτην σύνοδον της Association internationale des Académies, την γενομένην κατά τον Μαΐον του παρελθόντος έτους εν Λονδίνω, συνεζητήθη και πάλιν το σχέδιον του περι ού ό λόγος συντάγματος και έλήφθη, ως έμαθον, ή απόφασις να εκδοθή δοκιμαστικώς επι του παρόντος εις τόμος έξ όλου του σχεδιαζόμενου έργου, το όποιον δε ειχώμεθα όλοψύχως να ευδοκώθη, προς μέγα όφελος της πατρίου ήμών ιστορίας και φιλολογίας.

Ο προκείμενος κατάλογος των εκδομένων και ανέκδοτων Βυζαντινών και Νεοελληνικών γραμμάτων είναι άξιολογώτατος. Έχει καταρτισθή υπό του *Mark* μετ' επιμελείας ζηλευτής

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Η Κρητική εξέγερσις.

Ενώ προ όλίγου μόλις καιρού ή κρητική αντιπολίτευσις διά του κ. Βενιζέλου άνεκοίνωθεν ότι απεφάσισε να απομακρυνθή της ενεργού πολιτικής εκ της συναισθήσεως ότι αι ιδέαι αυτής δεν ήδύναντο ταχέως να κατοχυρώσυν ούτε διά του έκλογικου αγώνος ούτε διά των κοινοβουλευτικών συζητήσεων, αίφνης άνηγγέλθη ή ένοσπλος εξέγερσις αυτής εις την φάραγγα του Θερίσσου.

Τό κίνημα της αντιπολιτεύσεως προσέλαβε χαρακτήρα μεγαλειότερας σοβαρότητος διά της αποφάσεως των Προστατιδων Δυνάμεων όπωρ διά της βίας διασκορπίσασιν τους εξεγερθέντας Κρήτας. Έάν και άρχή εκτελέσεως ταιαύτης αποφάσεως ένγινετο, το ζήτημα θά περιήρχετο εις δευτάτην άληθώς κρίσιν, της όποιας άγνωστος και προβληματική θά ήτο ή έκβασις.

Διά να κρηθή εν δικαιοσύνη ή παρούσα κατάσταση, πρόπει να έρευνηθή ή πολιτεία του Υπατού Αρμοστού κατά το επταετές περίπου διάστημα της Αρμοστείας του. Η πολιτεία του πρόγνηπος κατά το διάστημα τούτο παρουσιάζει το ιδιαίτον ότι ένφ άφ' ενος ύπ'ήρχε τάσις προς νομοθετικήν αφομοίωσιν μετά της Ελλάδος, άφ' έτέρου ή πολιτειακή διαρρυθμίσις προσελάμβανε όλίγον κατ' όλίγον χαρακτήρα συγκεντρωτικώτερον και άπ' αρχής ένσυνκολάσθησαν αι έλευθερίαί αι χαρακτηρισθηθείσαι ως όλέθρια εις την Ελλάδα και ιδίως ή έλευθεροτυπία. Η ιδέα της άπονομής προσωπικής δικαιοσύνης εινε βαθύτατα ριζωμένη εις τόν πνεύμα του πρόγνηπος και δεν ύπάρχει εις την Κρήτην παράδειγμα άδικηθέντος ύπαλλήλου. Ο έλλην βασιλόπαις απέκόμισε μόν βαθείας άναμνήσεσις εκ των άδικημάτων της ελληνικής διοικήσεως, αλλά διατηρεί επίσης ζωηρά έντυπιώσεις εκ της αλληΐς του Βερολίνου όπου οι έλληνες πρόγνηπες, διατελέσαντες επί τινα καιρόν κατά το στάδιον της στρατιωτικής αυτών άγωγής, απέκόμισαν τόν κρατούν και βαθέως εκεί ριζωμένον πνεύμα άκράτου άπολυταρχίας. Δέν ύπάρχει διά τούτο ύπόδειξις ή προτροπή συμβούλου της Κρητικής Πολιτείας προς τον Αρμοστήν, ύπαγορευμένη υπό ταιούτου πνεύματος, ή όποια να μη ένγινε άμέσως δεκτή ύπ' αυτού και να μη έφηρημόσθη με ταχύτητα άγνωστον εις την ελληνικήν γραφειοκρατίαν.

ΝΙΚΟΣ Α. ΒΕΗΣ

¹ Byzantinische Zeitschrift, τόμ. XIII 1904) σ. 617 κ. έ.

² Αυτόδι, τόμ. XIX 1905) σ. 384 κ. έ.

³ Αυτόδι, σ. 382 κ. έ.

⁴ Rendiconti della R. Accademia dei Lincei, Classe di scienze morali, Vol XIII Ser. 5, Fasc. 6, (1904) σ. 171 κ. έ.

⁵ Byzantinische Zeitschrift, τόμ. XVI 1905 384.

1904 τεύχος τρίτον και τέταρτον. Ἀθήναι 1905 τόποις Π. Δ. Σακελλαρίου.

LE CHARME D'ATHÈNES par Henri Bremond — 1905 Paris Bibliothèque Internationale d'édition E. Sansot et Co 53 Rue Saint-André-des-Arts.

F. DE CUREL par Roger Le Brun. — Biographie critique illustrée. — Paris 1905. E. Sansot et Co fr 1.

ETUDE CONCERNANT LA DERNIÈRE RÉGRESSION DE LA MER par Ph. Negrin 1904, extrait du bulletin de la Société Géologique de France, Paris.

UEBER UMSCHRIEBENE MIKROGYRISCHE VERBILDUNGEN AN DER GROSSHIRNOBERFLÄCHE UND IHRE BEZIEHUNG ZUR PORENCEPHALIE von Dr. Miltiades Oeconomakis. — Sonder-Abdruck aus dem Archiv für Psychiatrie. Bd. 39 Heft 2.

BULLETIN DE CORRESPONDANCE HELLÉNIQUE Δελτίον Ἑλληνικῆς Ἀλληλογραφίας. III-VI. Vingt-neuvième Année-Mars-Juin. Ἀθήναι 1905 τόποις Π. Δ. Σακελλαρίου.

Ἀγγέλλονται :

ΠΑΝΣΑΛΥΣΤΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ὑπὸ Δημητρίου Ἀναστασοπούλου τοῦ Ἀθηναίου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 9ου ΤΟΜΟΥ

ΔΙΑ νὰ καταστήσωμεν τὰ « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ » περισσότερον ἀγαπητὰ εἰς τὸ κοινόν, ἐνδιαφέροντα τοὺς ἀναγνώστας μὲ νέα θέματα καὶ μὲ νέας βλέψεις, ἐκρίναμεν ἀναγκαίαν κάποια ἀνακαινίσιν εἰς τὴν ὕλην καὶ κάποια συμπλήρωσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ περιοδικοῦ. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους μὲ τὸ ὅποιον εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Β' ἐξαμηνίαν τοῦ Ε' ἔτους, ἡ μεταβολὴ αὕτη, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἤδη, θὰ γίνῃ περισσότερον αἰσθητὴ. Τὰ « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ » χωρὶς νὰ παρεκκλίνουσιν ἀπὸ τὸν φιλολογικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν αὐτῶν σκοπὸν, χωρὶς νὰ παραμελήσουσιν τίποτε ἐκ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν φιλολογοίαν καὶ τὴν τέχνην, — μυθιστόρημα, διήγημα, ποίησις, φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κριτικὴ, ἀναπαράστασις ἔργων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, ἀρχιτεκτονικῆς κτλ. — θὰ εὐρύνουσιν τὸν κύκλον τῶν, θὰ ἐνασχοληθοῦν καὶ μὲ ἄλλα ἀντικείμενα. Ἦδη προσετέθη ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Θὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἐκτὸς τούτου, τὰ νεώτερα καὶ τὰ περιεργότερα τῶν ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ἐν γένει, θὰ εὐρίσκουσιν εἰς τὸ ἐξῆς περισσότερον χῶρον. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον θὰποτελέσῃ τὴν μεγαλειτέραν ἐλξιν καὶ θὰ προσδώσῃ περισσοτέραν ζωὴν εἰς τὸ περιοδικὸν μας, θὰ εἴνε ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ γραμμένων ἀπὸ εἰδικοὺς συνεργάτας καὶ συνοδευομένων μὲ τὰς καταλλήλους εἰκόνας, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ παρελάσῃ ὅλη ἡ σύγχρονος ἀθηναϊκὴ καὶ ἑλληνικὴ ἐν γένει ζωὴ, καθ' ὅλας τῆς τὰς ἐκδηλώσεις, ἡ δημοσίαι καὶ ἡ ἰδιωτικὴ : ἡ Διοίκησις, ἡ Ἐκπαίδευσις, ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Βιομηχανία, τὸ Ἐμπόριον, ἡ Φιλανθρωπία κτλ. Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὴν ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων ζωὴν, καὶ θὰ διέλθωμεν ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα, τὰ Δικαστήρια, τὰ Ἐκπαιδευτήρια, τὰ Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα, τὰς Τραπεζὰς, τὰ Βιομηχανικὰ καὶ Ἐμπορικὰ Καταστήματα, τὰ Καλλιτεχνικὰ καὶ Ἐπιστημονικὰ Ἐργαστήρια, τὰ Κοσμικὰ Κέντρα καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀξίον ἐνδιαφέροντος καὶ περιγραφῆς.

Ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τὴν καινοτομίαν αὐτὴν οἱ ἀναγνώσται τῶν « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ » θὰ μᾶς ὀφείλουσιν χάριτας. Ἄλλως τε, ὡς εἶπαμεν, οὔτε ἡ συνήθης ὕλη θὰ παραβλαφθῇ ἐκ τῶν νέων δημοσιεύσεων, οὔτε θάλλοιωθῇ ὁ χαρακτὴρ τοῦ περιοδικοῦ, ὁ ἀνεκάθεν φιλολογικὸς καὶ καλλιτεχνικὸς. Καὶ κατὰ τὴν ἐξαμηνίαν ταύτην ἔχομεν πρὸς δημοσίευσιν πλῆθος διηγημάτων ἑλληνικῶν καὶ ξένων, ποιημάτων, φιλολογικῶν ἀρθρῶν κτλ. τῶν καλλιτέρων μας λογογράφων καὶ ποιητῶν, εὐθὺς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου φύλλου ἀρχίζομεν καὶ πρωτότυπον μυθιστόρημα, τὸν « **Κόκκινον Βράχον** » τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, τοῦ ὁποῖου ὁ « Ἐρως Ἐσταυρωμένος » τόσας ἀφῆκεν ἀναμνήσεις εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῶν « Παναθηναίων ».

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΔΩΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Τόμοι τῶν « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ » κομφοτάτα χαρτοδεμένοι μὲ χρωματιστὸν ἐξώφυλλον. Ἐκαστος τόμος ἀποτελεῖται ἐκ 400 σελίδων.

Τόμος Α' (1900)	πρὸς Δρ. - Φρ.	6	ἀντι	13
Τόμος Β' - ΣΤ' (1901 - 3)	»	»	»	»
Τόμος Ζ' - Η' (1903 - 4)	»	»	»	»

Νικόλαος Γόζης εἰδικὸν τεύχος τῶν « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ » ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνην μὲ 26 εἰκόνας. Δρ. - Φρ. 1 ἀντι 2.

Αθανάσιος Σολωμὸς τεύχος εἰδικὸν τῶν « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ » ἀφιερωμένον εἰς τὸν ἑθνικὸν ποιητὴν μὲ διαφόρους εἰκόνας. » » 1 » 2.

Τὸ Δεῦκωμα τῶν « ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ » » » 1 » 2.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν ὠραιότατα δῶρα πρὸς οἰκείους καὶ φίλους. Αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ εἶναι ἐλεύθεραι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὸ τμήμα τῶν παραγγεληθέντων ἀποτέλλεται μὲ τὴν παραγγελίαν διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

EN PATHÉSIOIS

MAISON DE SANTE

Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ Ἱατροῦ Νευρολόγου καὶ Φρενολόγου.

Ἰδρύται εἰς μαγευτικὴν θέσιν τῶν ὀδοδρόμων Πατησίων, τοῦ ὠραιότατου τοῦτου καὶ υγιεινοτάτου προαστείου τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τέταρτον μόλις ἀπέχοντος αὐτῶν καὶ συγκοινωνούντος δι' ὅλων τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, περιβάλλεται δὲ ὑπὸ ἀπειρῶν μυροβόλων κήπων καὶ ἰδίων κέκτηται κήπον, ὡς καὶ ἀφθονὸν καὶ διανέστατον ὕδωρ.

Ἐν τῇ Κλινικῇ ταύτῃ νοσηλεύονται δεξὰ καὶ χρόνια νοσήματα Νευρικὰ καὶ Ἐγκεφαλικά. Μολυσματικὰ δὲ καὶ ἐπικίνδυνα ἐγκεφαλικά δὲν εἰσι-δεκτὰ.

Πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν ἐφαρμόζονται ὅλας αἱ θεραπευτικαὶ μέθοδοι μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ψυχοθεραπεία, ἡ Ἠλεκτροθεραπεία, ἡ Ὑδροθεραπεία, ἡ Ἀνατομοθεραπεία (Massage), ἡ Μουσικοθεραπεία, ἡ Ἱατρικὴ Γυμναστικὴ, ἡ διὰ κατακλίσεως (alitement) καὶ ἀπομονώσεως (isolement) θεραπεία, ἡ δὲ Ὑπνωτισμὸς καὶ ὑποβολῆς ἐν ἐργασίᾳ (suggestion à l'état de vielle), αἱ ἐνέσεις ὀρῶν (ὀροθεραπεία) καὶ λοιπῶν φαρμάκων κτλ. κτλ.

Πᾶσαι αὐταὶ αἱ θεραπευτικαὶ μέθοδοι ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τοῦ νοσήματος καὶ τῶν ἐνδείξεων. Νοσοκομειακὴ ὑπηρεσία πλήρης : οἱ νοσοκόμοι ἐκ τῶν εἰδικῶν μόρφωσιν λαβόντων καὶ πεπειραμένοι περὶ τὴν νοσηλείαν τοιούτων ἀρρώστων.

Κλίνει ἀπὸ δέκα δραχμῶν καὶ ἄνω δι' ἡμέρας, ἀναλόγως τοῦ νοσήματος, τοῦ προσωπικοῦ δωρ ἀπασχολεῖται, τῆς θεραπείας, τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἱατρικῶν ἐπισκέψεων.

Ἡ Κλινικὴ συνδέεται διὰ τηλεφώνου μὲ τὴν οἰκίαν καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ. Ἀρ. τηλεφ. 314.

Οἱ βουλόμενοι νὰ εἰσελθῶμεν ἢ νὰ εἰσαγάγῃσι τοὺς ἀρρώστους τῶν δέον ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱατροῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ του 16 — Ὁδὸς Ζήνωνος — 16,

ἔνθα δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐκ

ΝΕΥΡΙΚΩΝ ἢ ΦΡΕΝΙΚΩΝ

καθ' ἑκάστην 8-10 π. μ. καὶ 4-6 μ. μ. πλὴν τῆς Κυριακῆς. — Ἀριθ. τηλεφώνου 200.

ΑΤΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Α. Αραβαντινός,	δδός	Ακαδημίας 5α.
Α. Καλλιβακός,	»	Κουμουνδούρου 3.
Μιχ. Κατσράς,	»	Μαυρομυχάλη 1.
Διβαθινόπουλος,	»	Δημοκρίτου 3.
Σπυρ. Λούρος (παιδίατρος),	δδός	Πινακωτών 15α.
Η. Μανκός,	δδός	Σέλωνος 10.
Δ. Μιχαλοπούλος,	»	Αγ. Κωνσταντίνου 4.
Μιχ. Οικονομιάης,	»	Πινακωτών 18.
Μ. Παπαδόπουλος (λαρυγγολ.),	δδός	Σατωβριάνδου 6.
Γ. Σπυριάδης,	δδός	Αριστοτέλους 21.
Ι. Σπ. Φαραγγιάτος,	»	Αγ. Μάρκου 29β.
Γ. Φερεντίσος,	»	Ζήνωνος 2.
Γεώργιος Φωκός, καθ.	»	Πινδαρου 10.
Γεω. Φωκός,	»	Αγ. Κωνσταντίνου 16.
Σ. Χαράμης (οφθαλμίατρος),	δδός	Σωκράτους 51.
Μ. Χατζημυχάλης, Πλ. Βαρθολομαίου 12.		
Σ. Γ. Βλαβιανός (νευρολόγος)	δδός	Ζήνωνος 16.

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΙ

J. Walker,	δδός	Ακαδημίας 17.
Α. Αραβαντινός	»	Πειραιώς 11.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

Σπυρ. Βελντίζας,	δδός	Κωλέτη 15.
Η. Γιασεμολαδάς,	»	Σοφοκλέους 3.
Κ. Ξοσίης,	»	Πειραιώς 7α.
Ι. Εβλιερίδης,	»	Πανεπιστημίου 21.
Αλκυβ. Ζωϊσπουλος,	»	Στουρνάρα 39.
Π. Θηβαίος,	»	Κωλέτη 1.
Γ. Μανράς,	»	Κλεισσοβάς 31.
Νικόλ. Μαντζαβίνος,	»	Καποδιστριαίου —
Δημ. Τράτσος,	»	Βησσαρίωνος 8.
Αδ. Σαρτουλάρης,	»	Ζήνωνος 1.
Έφστ. Χοϊδάς,	»	Γ' Σβρίου 41.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΠΕΡΙΓΓΕΡ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

Διασταύρωσις δδών Νίκης και Έρμού.

Φωτογραφία παντός είδους

Μεγισθύνουσι χρωματιστά με παστέλ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ «ΕΛΛΑΣ»

(Έφημερίς οικονομολογική και πολιτική)

Εκδίδεται κατά Σάββατον

Δημοσιεύουσα πλουσίαν και έκτακτον οικονομολογικήν ύλην και χρηματιστικούς πίνακας.

Ίδιοκτήτης και Διευθυντής: Γ. ΚΑΤΣΕΛΙΑΝΗΣ

Συνδρομή έτησίαν: Έσωτερικόν Δρχ. 20

Έξωτερικόν Φρ. Χρ. 20

Γραφείον: Έν Αθήναις, δδός Σταδίου 54.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 44

ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛ. ΠΥΡΥΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ίδρυθείσα τῷ 1882

Μετοχικὸν κεφάλαιον Δρ. 3.000.000

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ — ΒΡΑΒΕΥΓΕΝΤΑ ΕΙΣ ΟΛΑ Σ ΤΑΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ

Πυρίτις και Δυναμίτις όλων τῶν ειδῶν.
Φυσιγγία παντός ὄπλου. Θεϊκῶν ὀξῶ. Νι-
τρικῶν ὀξῶ. Υδροχλωρικῶν ὀξῶ. Θεϊκῶς
χαλκός. Θεϊκῶς σίδηρος. Αντιπερονοσπορι-
νη, Στουπέταιον, Σκόγια, Μολυβδόσωληνες.

“ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ,”

Έθνικὸν ὄργανον τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων.

Ίδρυθῆ τῷ 1901 διὰ μετοχῶν ὑπὸ Ἀντ. Σπηλιωτο-
πούλου διευθυντοῦ και Θέου. Τζαβέλλα ἀρχισυντάκτου.
Παρακολουθεῖ τὰ ἔθνικὰ πράγματα ἐκ τοῦ συνέργου, ἔχει
συνεργάτας τοὺς πατριωτικωτέρους καλὰμους ἐν οἷς τοὺς
τῶν κ. Καζάζη, Καρολίδου κλπ. οὐδεμίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι
πολιτικῶν μερίδων ἀνίκει, και ἔχει γενικὴν κυκλοφορίαν ἐν
ὅλοι τῷ ἔθνε Ἑλληνισμῶ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἔτησίαν: ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ Δρχ. 25.
ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 25.

Ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν αἰτήσιν:

Διευθυντοιν ἔφημερίδος «Τὸ Κράτος»

Ἀθήνας

ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Μηνιαίου Ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν

Συντάκτης και Διευθυντής

Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Νευρολόγος και ψυχίατρος

Γραφεία: 16 δδός Ζήνωνος 16 ἐν Αθήναις

Συνδρομὴ ἔτησίαν Δρχ. 6: ἔξωτερικῶν Φρ. 12, 6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Υπνωτισμὸς, Πνευματισμὸς, ψυ-
χοπαίδαγωγία, Υγιεινὴ τοῦ πνεύματος, Ἑγκληματο-
λογικὴ ἀνθρωπολογία, Ψυχοθεραπεία, Ἠλεκτροθερα-
πεία, Κοινωνιολογικὴ Φενολογία, Ἱατροδικαστικὴ,
Ἱστορία τῆς Ψυχιατρικῆς, Φυσιολογικὴ Ψυχολογία
κλπ. κλπ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ εἰς τὸ Νέον
Φάληρον ἡ
οικία Δ. Κοντουμά ἐπιπλωμένη, 10 δω-
μάτια, κήπος ἐκτεταμένος ὀλόγυρα, νερό,
ἀεριοφῶς.

Πληροφορίαι εἰς τὴν ΤΡΑΠΕΖΑΝ
ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς
Ἑλλάδος

Γνωστοποιεῖ

ὅτι ὁ ἀνώτατος δρος τῶν ἐπ' ὄνοματι ἐκάστου
καταθέτου παρὰ τῷ Ταμειτηρίῳ τῆς Τραπεζῆς
καταθέσεων ἠδῆσθη εἰς δρχ. διασμίας (2,000)
Καταθέσεις και ἀποδόσεις ἐνεργοῦνται καθ' ἐ-
κάστην μῆσιν τῆς πρῆμης μῆσιν.